

PÜHAKIRJALOO AEG

Norman Hill
(Põhineb tõestisündinud lool.)

Lugu leidis aset Ghanas.

Käes on lugemisaeg," ütles härra Otoo. „Nyameye ajas istudes selja sirgu. Lugemisaeg on lõbus!

Nende õpetaja luges koolis iga päev klassis mõnda raamatut ette. Mõnikord luges ta loomadest. Mõnikord luges ta teiste riikide rahvastest. Ja mõnikord küsis ta klassilt, kas neil on mõni raamat, mida ta võiks neile ette lugeda.

„Kas kellelgi on mõni raamat, mida ma võiksin täna ette lugeda?“ küsis härra Otoo.

Nyameye tõstis käe. „Minul on!“ Ta pani käe kotti ja tõmbas välja oma lemmikraamatu.

See oli Mormoni Raamatu juturaamat. Ta võttis selle kaasa, et ta saaks seda pärast kooli lugeda, kui ta ootas, millal ema talle järele tuleb. Piltide nägemine aitas tal pühakirjalugusid mõista.

„Kas kellelgi on mõni raamat, mida ma võiksin täna ette lugeda?“ küsis härra Otoo.

ILLUSTREERINUD ZHEN LIU

Härra Otoo naeratas suurt raamatut nähes. „Kõike seda me lugeda ei jõua. Kas on mõni koht, mida ma võiksin ette lugeda?“

„Jah,“ vastas Nyameye. Ta lappas lehekülgi, kuni leidis oma lemmikloo. „Kas te loeksite seda palun? Selle pealkiri on „Lehhi unenägu“.“

„Millest selles loos räägitakse?“ küsis härra Otoo. „Seal räägitakse prohvetist, kes nägi ühte nägemust. Ta nägi ilusat puud, mis kandis maitsvat vilja.“ Nyameye osutas puu pildile. „Ta tahtis, et ta pere sööks seda vilja koos temaga. Kas te loete seda?“ Nyameye ulatas raamatu õpetajale.

„Muidugi,“ ütles härra Otoo. Seejärel hakkas ta valjusti ette lugema. Ta luges kitsast teerajast, mis viis puu juurde. Ta luges raudkäsipuust. Ja ta luges käskude pidamisest.

Nyameye sõber Selorm tõstis käe püsti. „Mis puu see oli?“ küsis ta Nyameyelt.

„Ma ei tea,“ ütles Nyameye. „Kuid selle vili oli nii hea. See peab olema veel parem kui mangopuu!“ Seejärel jäi Nyameye mõttesse. „Ma sain kirikus

teada, et see vili sümboliseerib Jumala armastust. Seega on loogiline, et see oli maitsev ja eriline!“

Kui tund sai läbi, istus Nyameye õues ja ootas oma ema. Ta võttis välja oma Mormoni Raamatu juturaamatu, et seda veel lugeda.

„See oli äge lugu,“ ütles Selorm. Ta istus Nyameye kõrvale. „Kas ma saan koos sinuga veel ühte lugu lugeda?“

„Jah!“ Nyameye avas järgmise loo. Nad lugesid Abinadist ja kuningas Noast.

Ka teisi klassikaaslasti tuli kuulama. Kui nad esitasid küsimusi, vastas Nyameye neile. Ta esitas ka neile küsimusi, et neid loetud lugudega seoses küsitleda.

Peagi nägi Nyameye oma ema nende poole kõndimas. „Aitäh, et sa minuga lugesid,“ ütlesid teised lapsed. Ta sulges raamatu ja naeratas. Ta oli õnnelik, et ta sõpradele meeldisid tema lemmiklood sama palju kui talle endale. ●